

עפ"ת 45124/10/22 - עמיחי עמרם חי שמעון כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 45124-10-22 כהן נ' מדינת ישראל

עפ"ת 45143-10-22

עפ"ת 45148-10-22

עפ"ת 45169-10-22

תיק חיצוני: 90522154104

מספר בקשה: 1

עמיחי עמרם חי שמעון כהן
באמצעות ב"כ עו"ד א' בר-צבי

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי
בעניין:

נגד

מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד רותם ברא"ס
מפרקליטות מחוז ירושלים

החלטה

לפניי ארבע בקשות להארכת מועד להגשת ערעורים על החלטות בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופטת ש' זוכוביץ-אורי) מיום 14/7/2022, שניתנו בתיקים הבאים: המ"ש 13400-06-22, המ"ש 13403-06-22, המ"ש 13404-06-22, המ"ש 13405-06-22.

הרקע:

1. למבקש נשלחו ארבע הודעות תשלום קנס, בשל עבירות מהירות שנעברו בירושלים ברכב דו גלגלי שבבעלותו בארבעה מועדים שונים, בין יום 6/9/2021 ליום 7/1/2022.
2. ביום 29/6/2022 הגיש המבקש לבית המשפט קמא בקשות להארכת מועד להישפט בגין הודעות הקנס האמורות. בכל הבקשות נטען על ידו שבמועדים בהם העבירות נעברו הרכב היה בשימוש של אדם אחר, נתן יצחק זנו (להלן "נתן"). עוד נטען, כי נתן פנה למרכז לפניית נהגים בבקשה להסב את הודעות הקנס על שמו, אולם בקשותיו נדחו בשל חלוף הזמן. לבקשות צורפו תצהירים מטעמו של נתן, בהם הצהיר כי במועדים הנקובים בהודעות הקנס הוא זה שנהג ברכב, וביקש להסב אותן לשמו.
3. בהחלטותיו דחה בית המשפט קמא את הבקשות. נקבע, בתמצית, כי בכל אחת מהודעות הקנס צוין

המועד האחרון להגשת בקשה להישפט בגינה, וכי המבקש לא טען שלא קיבל לידיו את הודעת הקנס, לא נימק מדוע לא הגיש בקשות להישפט במועד ולא נתן הסבר לשיהוי הרב שחל בהגשת בקשותיו להארכת מועד להישפט. עוד נקבע, כי טענה לפיה אחר נהג ברכב אינה מבססת עילה של עיוות דין.

תמצית טיעוני הצדדים:

4. המבקש טוען, כי החלטות בית המשפט קמא ניתנו בסמוך לפגרת בתי המשפט, כי הגיש בקשות לעיון חוזר שנדחו "עמוק בתוך תקופת פגרת בתי המשפט", כלשונו, וכי "לאחר מכן הגיעו חגי תשרי באופן שהקשה על המבקש להגיש את ערעורו במועד הקבוע בחוק", כלשונו. לטענתו, יש לאפשר לו למצות את זכותו להעמיד את החלטות בית המשפט קמא בביקורת שיפוטית.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, המבקש הגיש את הבקשות להארכת מועד זמן רב לאחר שחלף המועד האחרון להגשת ערעור; והנימוק שהציג לכך, קושי שנגרם בשל הפגרה, אינו מצדיק לקבל את בקשתו, בפרט שעה שהוא מיוצג באמצעות עורך דין.

המשיבה מוסיפה וטוענת כי הערעורים לגופם אינם מבוססים, וכי בדין דחה בית המשפט קמא את הבקשות להארכת מועד להישפט.

דין ומסקנות:

6. כידוע, הארכת מועד בהליך פלילי תינתן מקום שבעל הדין שאיחר בהגשת הערעור הצביע על "טעם ממשי" המניח את הדעת לאיחור. על אף נטייתו של בית המשפט שלא להחמיר עם נאשם שהתעכב בהגשת ערעור, עליו להימנע מלהיעתר לבקשות להארכת מועד חדשות לבקרים, באופן שיביא לזילות הוראות החוק ולפגיעה באינטרס של הצד שכנגד וביכולתו של בית המשפט לפעול ביעילות. הפסיקה עמדה על כך שגם בדין הפלילי סדר הדין אינו "המלצה" או "רשות" בלבד. בקשה להארכת מועד להגשת ערעור תיבחן תוך עריכת איזון בין שיקולים שונים העומדים על הפרק בכל מקרה ומקרה. כך, על בית המשפט לבחון את הנימוקים לאיחור בהגשת הערעור, את פרק הזמן שחלף מאז המועד האחרון להגשת הערעור, את השאלה האם המערער מיוצג באמצעות עורך-דין, את הסיכויים הלכאוריים לכך שהערעור יתקבל, את האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך ואת חשיבות הזכויות העלולות להיפגע אם לא תינתן ארכה (ראו: ע"פ 5787/20 מזרחי נ' מדינת ישראל, 31/8/2020; בש"פ 660/16 פלוני נ' מדינת ישראל, 31/1/2016; ע"פ 4946/07 מקלדה נ' מדינת ישראל, 19/2/2009).

7. יישום השיקולים האמורים במקרה זה מביא לדחיית הבקשה.

ראשית, אין בפי המבקש טעם המצדיק את האיחור בהגשת הערעורים.

החלטות בית המשפט קמא ניתנו מספר ימים קודם לפגרת בתי המשפט. משכך, בהתאם להוראות סעיף 199 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, וסעיף 10(ג) בחוק הפרשנות תשמ"א-1981, המועד האחרון להגשת הערעורים חל ביום 6/9/2022, למחרת היום האחרון לפגרה. במעד זה טרם החלו חגי תשרי. ממילא אין ממש בטענת המבקש בדבר קושי שנגרם לו להגיש את הערעורים במועד הקבוע לכך בשל החגים.

אמנם, המבקש הגיש לבית המשפט קמא בקשות לעיון חוזר בהחלטותיו, שנדחו כולן בהחלטות מיום 16/8/2022. ברם, כפי שכבר הובהר בפסיקה, המועד להגשת ערעור נקבע לפי מועד מתן ההחלטה עליה מערערים, ולא לפי מועד מתן החלטה בבקשה לעיון חוזר באותה החלטה (בש"פ 4354/18 פ' פרוסמן נ' מדינת ישראל, 11/6/2018; בש"א 5690/18 ודובין נ' כונס נכסים רשמי, 3/10/2018; רע"א 4388/17 פלד נ' ביטון, 11/6/2017; רע"א 10032/16 שדה נ' מגדלי אקרשטיין בע"מ, 8/2/2017).

למעלה מן הצורך אומר, כי טענת המבקש בדבר קושי להגיש את הערעורים במועד הקבוע לכך לא נטענה אלא באופן כללי וערטילאי. לא הובהר מדוע הפגרה והחגים הקשו על הגשת הערעורים במועד, מהם הצעדים שהמבקש נקט כדי להתגבר על הקשיים, ומדוע חרף צעדים אלה לא עלה בידו להתגבר עליהם.

שנית, הבקשות הוגשו באיחור ניכר של כחודש וחצי.

שלישית, בית המשפט קמא קבע בהחלטותיו, כי המבקש לא הציג טעם לכך שלא הגיש במועד בקשות להישפט, וכי טענה לפיה אחר נהג ברכב אינה מבססת עילה של עיוות דיון המצדיקה להיעתר לבקשה להארכת מועד להישפט. בערעורים שהגיש המבקש הוא שב וטוען כי הוא מבקש להסב את הודעות הקנס לשמו של נתן. אולם לא נטען על ידו כי התקיימו נסיבות שמנעו ממנו להגיש בקשות להישפט במועד. כמו כן, הוא נמנע מלהתמודד עם הפסיקה הענפה אליה הפנה בית המשפט קמא לביסוס קביעתו בדבר היעדר עיוות דין. נראה אפוא כי סיכויי הערעור לא גבוהים במיוחד.

רביעית, הבקשה אינה מצביעה על כך שקיים אינטרס בעל חשיבות ציבורית להכריע בהליך, ולא על כך שקיימת זכות בעלת חשיבות ממשית העלולה להיפגע אם לא תינתן הארכה המבוקשת.

התוצאה:

8. עולה מהאמור כי המבקש לא הצביע על נימוק המצדיק להאריך את המועד להגשת הערעורים.

משכך, הבקשות להארכת המועד להגשת הערעורים נדחית. בהתאם, נדחים גם הערעורים שהוגשו בד בבד עם הבקשות.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, בהיעדר הצדדים.